

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

DE || LIBERTATE || CHRISTIANA ||

Lensaeus, Johannes

Antverpiae, 1590

Capvt V. Quòd tantis per dum hîc viuimus, variis dæmonum artibus
oppugnemur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46059](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46059)

tantem, visolucro inardescis, & vitiosa esse caperis laqueo. Frustra itaque dicitur à nonnullis: Quomodo possumus vincere diabolum, quem non videmus? Ibi enim vincuntur inimicæ nobis inuisibiles potestates, vbi vincuntur inuisibiles cupiditates: nec præualere possumus aduersariis nostris, nisi præualeamus & nobis. Non enim seducit ille aut trahit aliquem, nisi quem inuenerit ex aliqua parte iam similem sibi. Inuenit enim eum aliquid cupientem, & cupiditas aperit ianuam suggestioni diaboli. inuenit aliquid timentem, monet ut fugiat, quod illum timere perspexerit: monet ut adipiscatur, quod eum cupere inuenerit. hoc modo per duas ianuas, alteram cupiditatis, timoris alteram, hostis, ni caueatur, irrumpit. sed claudenda illæ sunt, omnique vigilantia faciendum quod beatus Apostolus adinonuit: Ne detis locum diabolo. Quibus verbis ostendere voluit, quod quamuis intret humanum corpus possideatque diabolus, illi tamen prius homo locum dederit, ut posset intrare. Ex quibus intelligitur, quanta sit Christiano cura nitendum, ut sui cordis ianuas obfirmet, ne callidissimus serpens aliquo sibi aditu patefacto, sensim irrepat, atque in pristinam possessionem dominationemque reuocetur.

Ephes. 4.

CAPVT V.

Quod tantisper dum hic viuimus, variis demonum artibus oppugnemur.

NEQUE enim in hac mortali vita eousque à peccato & diabolo liberamur, ut iam in posterum illis hostibus careamus; sed tantummodo ut liberi effecti, deinceps vincere pugnando possimus. Nam quia peccati merito, inquit Augustinus, humana natura subdita est hosti; prius homo ut aduersus eum pugnare possit, ab eius eruitur potestate: deinde, si vita est in hac carne prolixior, certans adiuuatur, ut superet postremo

Lib 6. contra
Pelian. cap. 9.

postremò, victor beatificatur, vt regnet. hinc ergo dum
 viuatur, tanta libertas est, vt adimat seruitutem, non
 remoueat pro sua libertate pugnandi necessitatem. Non
 enim (ait D. Prosper) ad hoc datur continetia, vt con-
 cupiscentijs non repugnet: nec ideo cuiquam tribuitur
 sapientia & intellectus, vt non die ac nocte in Domi-
 ni lege meditetur. quid autem agit donum dilectio-
 nis, si benevolentiae sollicitudo non uigilat? quis fru-
 ctus est patientiae, si non habet fortitudo quod toleret?
 aut quomodo in Christo pie uiuere ostenditur, qui
 nulla persecutione pulsatur? vel pax quae est à Deo &
 cum Deo, nunquid bene quieta est, si non discordat à
 mundo? aut amor Dei poterit sine diaboli inimicitijs
 obtineri? Neminem prorsus Dei gratia intentabilem
 facit: neque ob hoc caelestium armorum praesidio à
 dextris & sinistris instruitur Christiana militia, vt nul-
 locum hoste conflagat; cum laudabilius sit atque feli-
 cius, pugnantem non potuisse uinci, quam desidem
 non potuisse tentari. Sic ille. Itaque hostis nostri cir-
 cumspiciendae semper nobis sunt inimicitiae: qui si
 aperte non sauit, insidijs aggreditur: ex quo & leo est
 appellatus, & draco, & tigris interdum. Nam leo qui-
 dem aperte sauit: draco occulte insidiatur: tigris ve-
 rò dictus est, propter multiformis astutiae uarietatem,
 omnem enim hanc vim & potestatem diabolus exer-
 cet. nam cum eius impulsu Martyres necabantur, leo
 erat aperto Marte sauiens: cum uero vel per hereticos
 vel seductores alios insidiatur; & tigris est, & draco
 subrepens. Huius ergo draconis astus cum beatus
 Apostolus intueretur, atque inde suis periculum im-
 pendere prospiceret; Timeo, inquit, ne sicut serpens se-
 duxit Euam astutia sua, ita corumpatur sensus uestri,
 & excidant à simplicitate quae est in Christo. Quod si
 primum hominem draco ille adortus uicit, & è Para-
 diso eiecit; quis se ab illius insidijs & oppugnatione
 V 5 fore

Lib. 2. de uo-
 cat. gent. 6.3 90

Gregor. lib. 5.
 Moralium, 27.
 cap. 4. 106.

2. Cor. 11.

fore putet immunem? Quis autem varias illius artes enumeret? Non enim desinit hostis antiquus transfigurās se in angelum lucis, deceptionū laqueos ubique pratendere, & ut quoquo modo fidem credentium corrumpat, instare. Nouit cui adhibeat æstus cupiditatis, cui gulæ illecebras ingerat, cui admoueat incitamenta luxuriæ, cui infundat virus inuidiæ. Nouit quem mœrore conturbet, quem gaudio fallat, quem metu opprimat, quem admiratione seducat. Omnium discit cōsuetudinem, ventilat curas, scrutatur affectus, & ibi causas quærit nocendi (inquit beatissimus Leo) ubi quæque uiderit studiosius occupari. Idcirco illum à Propheta uocatum reperimus serpētem uextem, ferteretem & lubricum, & serpentem tortuosum: quod mille per Mæandros sese uolens, cuncta exploret: quæque parum munita uiderit, ea in primis oppugnet loca: ut cum illac irruperit, munitiora facilius capiat, & animæ cordisque ad arcem negotio minore perueniat. Sæpeque euenit (que madmodū ait sanctus Gregorius) ut qui cognitus, resistentis uirtute repulsus est, latens obtineat, quod certando non potuit. Quo fit ut fidelis dum in vno vincit, superetur in altero: & dum vnum attenditur, alterum non caueatur. Peruicacissimus enim hostis, ait Tertullianus, nunquam malitiæ suæ otium facit, atque tunc maximè sæuit, cum hominem plenè sentit liberatum; tunc plurimum accenditur, cum exstinguitur. Doleat enim & ingemiscat necesse est, uenia peccatorum permessa, tot esse titulos damnationis crasos. Proinde serpentis huius & uigilantissimi hostis quoniam insidiosos insultus uarios ac frequentes Propheta patiebatur, exclamare coactus est ad auxiliatorem Deum: *Vsquequo Domine obliuisceris me in finem, usquequo auertis faciem tuam à me? quamdiu ponam consilia in anima mea, dolorem in corde meo per diem? Usquequo exaltabitur inimicus*

*Serm. 7. de
Natiuitate
Domini.
Isaia 27.*

Epistola 56.

*Libro de pe-
nitentiæ.*

Psal. 12.

cus meus super me? Verissime que D. Ambrosius, no-
stram in hac vita iustitiam in quadam militia belloq.
constituit, & aduersus æmulas aëreas potestates, & ad-
uersus nostras cupiditates; per quas illi quoque exte-
riores inimici nos deicere vel penetrare moluntur; vt
& quasi civili bello interiorum vitiorum laboremus,
& propter hostiles impetus spiritualium nequitiarum,
haud mediocriter periclitemur.

Apud Aug.
lib. 2. cont Iu-
lianum, cap. 3.
& 9.

CAPVT VI.

Etiã in hominum aduersantium conatibus, demonum im-
petus & estus esse formidandos, nec tamen omnia que pa-
rentur ab hominibus mala, demonum impulsu necessa-
riò fieri.

NAM etsi mundus sua quoque aduersus sanctos
bella commoueat, id est, hominum impiorum
atque in omni genere sceleratorum yniversitas; tamen
Apostolus dicit non esse nobis colluctationem aduer-
sus carnem & sanguinem, sed aduersus principes &
potestates, aduersus mundi Rectores tenebrarum ha-
rum; contra spiritualia nequitie in caelestibus, nimi-
rum, vt eum nobis aduersari homines iustitie causa
cernimus, belli totius primarios duces atque incento-
res demones cogitemus. Non enim est, inquit, nobis
colluctatio aduersus carnem & sanguinem, id est, ad-
uersus homines: Non aduersus eos quos videris, sed
aduersus eos quos non videris, contra quos est inuisi-
biliter dimicandum. Hi enim & occultis instigationi-
bus perditorum cupiditates inflammât, & consilia in-
spirant omnia his regentibus atque operantibus, de-
cipit ac pervertit hæreticus, sequit tyrannus, conuiciatur
improbis, detrahit inuidia facibus agitatus. his insti-
gantibus atque impellentibus, iniquitas cum iustitia
non habet pacem, temperantiam odit ebrietas, falsita-
ti nulla est cum veritate concordia, non amat superbia
mansuetudinem, non petulantia verecundiam; non
aua-

Ephes. 6.